

Petre Curticăpean
MIRESME TÂRZII

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CURTICĂPEAN, PETRE
„Miresme târzii”:poeme/ Petre Curticăpean, Pref. de T.A.
Enăchescu, Târgu-Mureș: Editura NICO, 2006
ISBN (10)973-87870-4-1; I.S.B.N (13)978-973-87870-4-9
I. Enăchescu T.A., (pref.)
821.135.1-1

Coperta și ilustrațiile de Marcel Lupșe

EDITURA NICO
TÂRGU-MUREŞ
Lector Nicolae Băciuț
Apărut 2006

Copyright © Petre Curticăpean 2006

Toate drepturile rezervate

Tehnoredactare: Monica Curticăpean și Vasile Pol

Format 16/61x86, Coli tipo 9,5

Tiparul executat la SC CROMATIC SRL

Târgu Mureș, str. Călărașilor nr. 58 Tel./Fax: 0265-215597
România

Petre Curticăpean

MIRESME TÂRZII

Poeme

Editura NICO

*Dedic aceste gânduri soției, copiilor, nepoților și
memoriei părinților mei.*

Autorul

COLECȚIA „POEȚII ORAȘULUI” (3)

*În atenția difuzorilor de carte:
Timbrul literar se virează la Uniunea Scriitorilor din
România,
Cont RO44RNCB5101000001710001 BCR, Unirea*

CUVÂNT ÎNAINTE

După debutul cu „Arome târzi” (2004), poetul Petre Curticăpean propune volumul „Miresme târzi”, rod al sensibilității sufletului său liric. O notă definitorie a florilegiului său poetic este sinceritatea trăirii și mărturisirii eului.

Un nivel tematic al poezilor este definirea actului creator, transpunerea în cuvânt a plinului sufletesc: „Mă rog de Preabunul să-mi trimită puteri/ Să-ntorc în cuvinte trăirea de ieri/ Să-mi scoată-nainte cuvântul curat/ Pe care în nopti nedormind l-am visat” („Fă, Doamne”).

Poetul, un adevărat demiurg, prin cuvinte creează „jucării frumoase/pentru încântarea /firilor înclinate spre visare” („Chin”). În multe poezii, eul este raportat la aspecte ale naturii, la peisaje, identificându-se cu acestea: „ și parcă făceam/ și eu parte/ din peisaj”. Sunt sugerate, ca izvoare de impresii și trăiri, unele realități: Râciu, satul natal, Mureșul, Covasna, Scaunul Domnului, Roma, Aradul, „bătrânul meu Ardeal”. Identificarea cu natura și-o proiectează și în moarte: „Îndulcindu-mi veșnicia/ Și-nfrățindu-mă cu glia” („Dorință”). Viața se constituie în clipe: „ Resturi de suflet,/fragmente de vis,/cioburi de iluzii,/haine împrăștiate pe/ clipe de viață...” („Clipe de viață”). Evocarea trăirilor este în legătură cu anotimpurile: extazul de primăvară, nostalgiile tomnatice; în legătură cu momentele unei zile. Nu lipsesc considerații filosofice despre timp, în care domină capătul („La capăt”).

Poezia erotică este cumpănătă, idilică, și aici este dorința de contopire: „ În sufletul tău/aș contopi/pe eu cu tu...” („Dorință androgină”).

Emoționantă este poezia închinată mamei, mamelor, cărora trebuie înălțate temple ale nemuririi („Imn”).

Fără ostentație, din poezii se evidențiază nota cetățenească, patriotică: solidaritatea cu trecutul, cu neamul, cu latinitatea. Poetul este de o modestie necăutată, raportându-se la un maestru (îl deducem pe Ion Barbu – „Închinare”).

Cititorul este fermecat de bogăția ideatică și expresivă a poeziilor scrise într-o prozodie clasnică, dar și în vers liber. Poeziile au un curs fluent, uneori dinamic („Vrajă”).

Se remarcă acuratețea limbajului folosit, mereu sunt lăudate cuvintele, căci: „e-atât de năucitoare/muzica lor divină” („Chin”).

Concluzia care se impune: autorul este un poet profund, sensibil, înzestrat cu har.

T.A. Enăchescu

ÎNCHINARE

“Multă vreme la cumpănă au stătut sufletul nostru”

Miron Costin

N-am venit în fața ta
cu orgoliul nemăsurat
de a pune pe masă
oreun fruct nemaivăzut
spre a-ți îmbăta simțurile.

Nici acum nu cred
că sukgurările mele
din noptile
prea multe
și prea pline de har
te vor purta
regește-n
Catharsis.

Ceea ce cu umilință
am făcut
a fost să consemnez,
împus, niște lucruri de care
vreau să mă mânlui.

*Cu ani în urmă
am vrut și eu ca tot
gosподарul
să-mi fac mai frumos
căminul.
Am descoperit cu uimire
pe pietrele temeliei
niște ruine ciudate, cărora
în nopti de nesomn am
căutat să le dau înțeles
așezând
- unul lângă altul -
cuvinte
ce veneau de la sine
ba chiar se înghesuiau
să-și caute loc
în pagină.
Ce-a rezultat ?
Un eu care nu mai
sunt eu,
așezându-mă pe piatră
lângă celealte.
Încearcă și tu*

*dacă nu se potrivesc
cumva
cu vreunelile
de pe peretele
casei
tale.*

MĂ-NCERC TĂLMĂCIND VISE

*Nă-ncerc tălmăcind vise
Ce încă nu-s visate.
Rătăcesc deasupra cuvintelor
și nu le-nțeleg.
Răsar imagini ce-mi par
a semăna
cu cele din mediul cunoscut.
Cu nimeni nu împart
studiuł de caz.
Nă-ncântec
surâzând
în tăcerile verii
semănând toți macii
să-mpurpureze
târziile dimineți
când încep să mă-ysirip
în imaginea de ascet
pe care n-o pot realiza
decât schimbându-mi identitatea
în greier
la apus de mileniu.*

*Găvintele mă privește
de pe pagina albă
și parcă zâmbesc
indulgent.*

MERITĂ

*În culcușul lor
dorm stihurile pe
așternut
de metafore,
Să apropii lîptil
sperând să pot vedea
- și reține -
imagini nemaivăzute
cu cernerî de vise,
cu tornade gemând
de coșmaruri dantești
strecurate prin somn.
Să căpătâiul lor
veghea ciclopul -
fără somn -
al rațiunii treze ...
Încercările nule
eșuau, lamentabil
în tenebre...*

*Și, totuși,
pentru cât de frumoasă
era încercarea
merită să-o iau
de la început.*

RIME

*La măsuța mea rotundă
Sînt cum versul mă inundă
Cu zoâcnirea lui profundă
Ritualic de absurdă
Vîne și mă înconjoară
Cu vibrare de vioară
Se-ntrătes, cuvînte-n trombă
Si pe pagina-mi sucombă*

*Vreau să ţes în simetrii
Să le-opresc când trec pustii
Roi de sun și vîjelii
Să fac rima să m-asculte
Când îmi pare că-s prea multe
Nopți de nedormire supte*

Risc să cad în desuet
Ghiar pentru pretins poet
Somnoros, doinesc încet
Pentru mine-o melopee
Până când în zori scânteie
Vers duios, ca qfemeie

Dar când seri mă ard pe jar
Iarăși cauț în zadar
Umbra viersului hoinar
Totul nu-i decât păcat
Guvinte de soc îmi bat
La ferestre de brocart
Sî mă-ntore din nou la seris
Până dincolo de vis
Pe cărări de paradis

IONA

*S-*am răsucit în unde
până când
am simțit
că nu mă mai rabdă
piuilița.

*P*ână când
systeletul meu
contorsional
te căuta, în neștiere
sperând într-o minune
ce nu se întâmplă.

*D*upă atâtea eșecuri
în cercetările asidue
ale lumilor din jur
te căutam
în mine...

*Poate Iona
m-ar înțelege...
Sau poate
m-ar privi cu un zâmbet
îngăduitor*

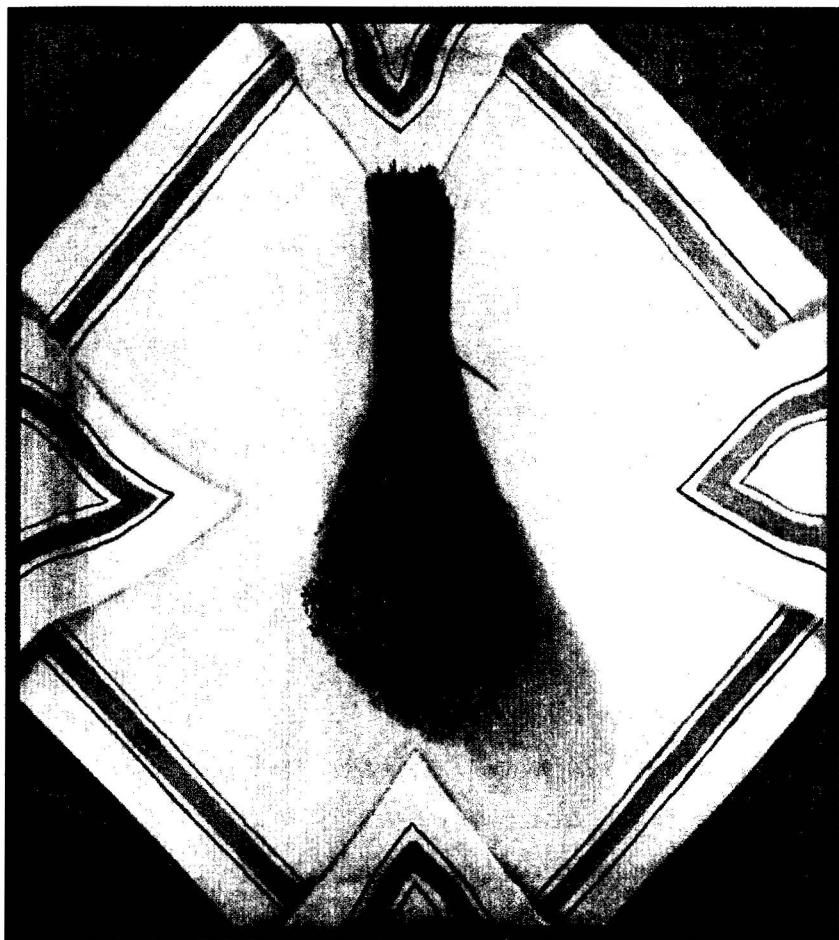
ÎNCERC

*Încerc
să-mă fac traiul zilnic
mai frumos,
mai atrăgător,
sporind
- pe orice cale -
cadrul natural dat de
Bel de Sus.
Sai adaug ceva
la vegetație
să o simt mai aproape
de susținutul meu.
Tocmai de aceea
mă întreb adesea
dacă și natura
simte ceva din frământările mele
de a mi-o aduce
mai aproape.*

*Oare,
dacă-aș întreba-o
ce mi-ar răspunde ?
Părăsoaud
susurând în frunzele bătute de vânt:
- Da... se realizează
între noi
o compatibilitate vremelnică.*

STAREA DE VIS

*Starea de vis
trece mereu hotarul
spre trezie
Plutesc
nu o dată cu gândurile
spre limanuri de
ceas
iar când
sunt întrebat de cei din jur
chiar lucruri banale
stau
și realizez
că-i de mine vorba
abia târziu
stârnind
zâmbete
condescendente*

Buchet de bănuț - 60x55 cm - U/P - 2001

SATU-IDUS

*Satu-i dus
pe vale-n sus
părăsind, sertarului,
grijile primarului
Patră-ntruna vântului
cățelul pământului
prevestind orori nescrise
peste limita de vise
Almăgește, bătrânește,
și pândind lăptil, hoțește
vrei să treci cărarea mută
și de nimenea știută
să alergi cât mai departe
peste ziua, peste noapte
cu tovarăș numai gândul
- și pe-acela slămânzindu-l -
Să pătrunzi, prințând arare
taina muntelui de sare
și lăcerea lui rotundă
ce în sine se scufundă*

*Trău să dai ișpitelor
la trezitul clișelor
rătăcind, de drum sleit,
din zori până-n asfintit
Să nu pui haturi la fire
huzurind în neșfârșire.
Îninde că satul s-a tot dus
apucând pe vale-n sus
și-a lăsat, un sfund de iad
în tenebrele de brad.*

MENIRE

*Încă o dată
m-am convins că n-am
nici pe deosebită
puterea de a schimba lumea
ori de a o face
mai frumoasă.
N-am nici măcar
pretenția de a crede
că versul meu
- aşa de cumpănat cum este -
ar putea adăuga
un dram de strălucire
înșinutului poeziei -
Tocmai de aceea
mă mulțumesc cu gândul
că pot spori
cu o floare
urișul plai,
ridicat sub semnul
reînnoirii continue.*

*Nă bucur
că mi-a dat
Gel de sus
menirea de a fi floare
nu vîierme.*

EHEI!

*Să-am așezat
în capul oaselor
să pun la loc
o imagine
cam dărăbănată,
ici-acolo
spartă în bucăți
din care
- eram surprins -
lipsesc destule elemente.
Veți zice: oricine poate
să refacă un puzzle!
Ista așa-i
doar că pentru mine
imaginăea - dorită -
avea o semnificație
mai aparte.*

*Era
tinerețea mea
purtată prin toate bâlciurile
lumii,
prin talciocul cu
atâtea tentații...
Poate de aceea-i
așa de stearsă.*

LUCRARE

*În privit mesteacănuł
profilał pe cer înspre
munte.*

*În stânga
avea luceafărul de seară
și încă o steluță
desprinsă parcă
din multimea ce
se așezase, parcă
undevoa
mai la marginea
bolții.*

*Peste brazi din
deparțare
se ascundea luna
sfioasă.*

*Driveam
cum frunzele palpita
în adierea vântului de seară.
Să noaptea mi se părea blândă.*

IARĂȘI HIMERE

*În fiecare seară mă -ncumet
să scriu
ce ziua mi-a dat cu plin -
Să -ncerc
să transpun
pe foaia albă
trăvaliul divin
ce s -ar vrea
cuprins în rime rebele -
Păsări nocturne
nu mai culează
să treacă hotarul
de (prea multe) cuvinte
hărăzile să spună
multului
spus simplu
în sintagme frumoase*

*De-aș putea relata
tot ce simțurile mă așâță,
să culeg verbele dicendi,
aș încropi un poem
poleit cu soiri
de șopârle izgonite
din cuib.*

PORUMBUL

*Voi știi cum se-ncreună porumbul
prin știuleții săi
și-i întreabă mereu
dacă și-au întors înspre lume
antenele
să-i soarbă toate șoaptele
și să le concentreze în
laptele sacru
al boabelor
licărirea celestă ?...*

*În fiecare dimineață
își aliniază boabele ca pe soldați
Nu după înălțime, dimensiuni sau
culori,
Ci după contribuția
adusă la zestrea
de magmă latentă
a sucului dulce.*

*Prin minte îmi trec
stropi de gând
să m-aplec spre ţărâna
și s-o sărut
în semn de respect
pentru modul în care
își crește copiii.*

ABANDON

*Dac-aș și putut
să prinđ abureala
roiului
abandonat
într-un zbor sinuos
de fluture noptastic
ce și frângе tristețile
în paginile mele
etalate
pe măsuța rotundă
oare ar și trebuit să pun un laț?*

*Gîne-mi oă spune ce-am
orul să scriu atunci când
culorile curcubeelor se întorceau în mine
risipindu-și splendoarea
în mirosul sănului ?
De ce tocmai atunci
am adormit, cu capul
pe soiaia albă?*

CHIN

*Încerc mereu
să mă strecoar
între cuvinte
să fac din ele
jucării frumoase
pentru încântarea
fătilor înclinate spre oisare
Gredeam, chiar,
că știu tainele
cuvintelor
și că firesc,
mă vor asculta
supuse.
Cine putea să bănuiască
ce putere ascunsă au
acestea ?
Icum, m-am convoins că
vânare de vânt
e orice încercare
de siluire a lor.*

*Seară de seară
așezat în fața soii albe
mă războiesc
în oceanul de cuvinte
și -ncerc, disperat,
să le ordonez
în ploi de tropi
care să -mi îngrase grădinile
de imagini.*

*Nu pot decât să
mă declar învins
sau - egzemistic spus -
să le dau ascultare.*

*Ce-i drept
e-atât de năucitoare
muzica lor divină.*

COMPATIBILITATE

*La margine de zi
mă așez pe terasă
și leg - unul de altul -
cuvinte.*

*Vreau să cred
că ceea ce fac azi
va fi bun și mâine
și ... cine știe ?!?*

*Gorcodușul de lângă mine
îmi șoptește tainic
să merg mai departe.*

*Îl întreb
din timp în timp:
oare și el trăiește
alături de mine
când ard și mă sting
în cuvinte?*

*Nu-mi răspunde,
dar sreamătă-n ramuri.*

SACRILEGIU

*Se cerne-n noi lumina
mustind divinitate
și încercăm, haotic,
să-i dăm un înțeles.
Sacrilegiind
facem
în fiecare seară
o nouă tentativă
de rupere din beznă.
Ne croim imagini
în care credem numai noi.
Ne topim
în torrentele livezii
sperând să găsim
înțelesuri adânci
deși știm că nimic nu
se ascunde în spatele
albastrelor clipe
risipite în cețurile
ce-mi flutură haotic
diminețile.*

APARENȚE DEȘARTE

*Încercam
să mă seresc din calea
amintirilor
ce curgeau, bolovașnile,
peste toate
zilele mele resemnate.
Sigur,
se cereau și ele
măcar o dată
luate în seamă.
Să,
cu toate că
erau ale mele
parcă
mă ascundeam
în spatele evidențelor
sperând să nu fiu
găsit.*

VIAȚĂ

*Peste zăriștea din deal
Gâmpurile se răsfață
Sî petrec sorbind - opal
Picăturile de viață*

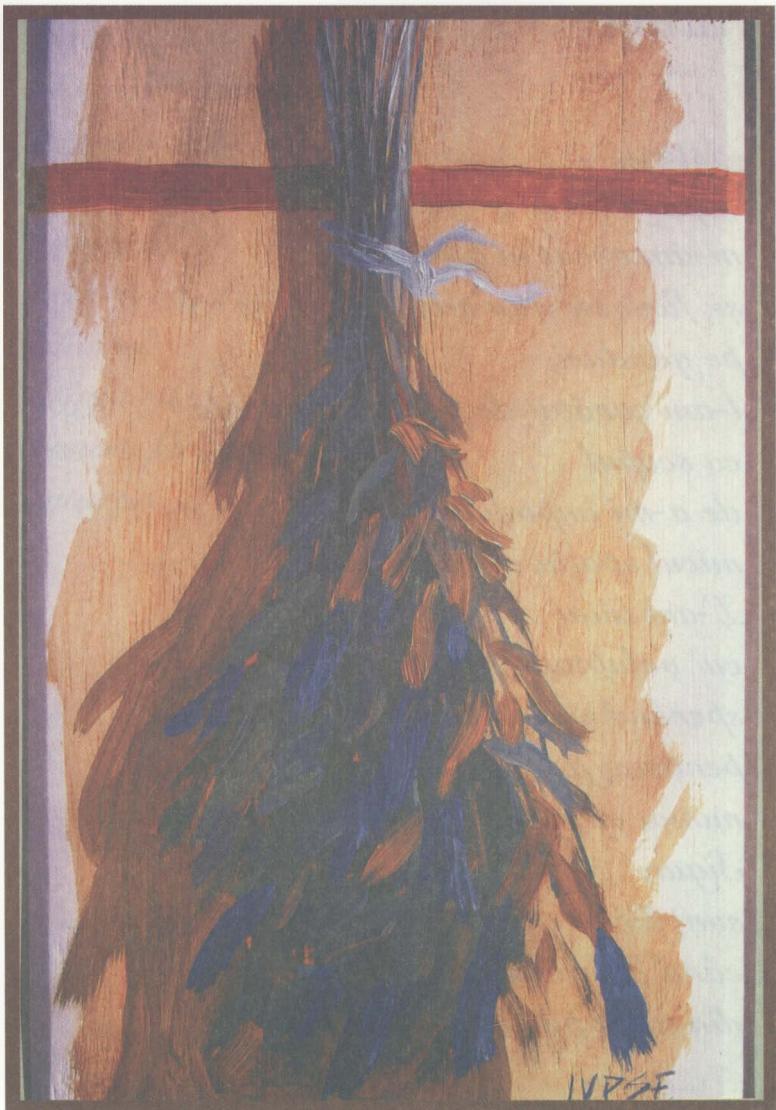
*Ploaia-a contenit demult
Prîbegind spre alte zări
Sî-a lăsat, bogat tumult
Un regal de tulburări*

*Încrustat în infinit
Râde-un soare sprâncenat
Cu rotundu-i fericit
Reîntors de la spălat*

*Dinspre luncă, potolit
Vin tristeți către ponoare
Să adoarmă-n asfintit
Roiurile de izvoare.*

ABSENȚA

*Riscul de
a trece prin viață
fără să mă lovesc
de toate tristețile și
bucurările
ce roiau pe lângă mine
mi se părea a fi
cel mai dureros.
Mai ales
pentru că nu
mă seream de ele
și nici ele de mine.
Ori, tocmai de aceea,
strecurarea printre sentimente
mi se părea similară cu
senzația neantului.
De zeci de ori
m-am convins
că nu durerea este cea
mai dureroasă,
ci absența!*

Gențiene - 25x40 cm U/L - 2004

LILIACUL

Astăzi,
după amiază,
m-am urcat în liliac
și, fără să stau mult
pe gânduri,
l-am curățat de podoaba florală
cu scopul
de a-mi împodobi
micul spațiu al casei mele.
L-am tăiat
cu voluptate
șperând să-l ascund
pentru a fi
numai al meu.
Sigur,
sunt fericit
când îmi zâmbește
din toate petalele liliachii...

*In adânc
mă văd îngenunchind
în fața surâsului florii
și-mi plânz
egoismul
pentru că, de săpt,
liliacul
a îpstorit
pentru sericirea
luluror.*

AROME DULCI

*Nă cuprind arome dulci
În gândul ce-i dau glas,
Pe când zările te culci
În brocarturi de atlas*

*Las' să ningă peste zi
Gomorile de popas,
Să dilate în amiezi
Minunile sără glas*

*Vin răstimpuri, peste tot
Poleială de culori
Resturi din ceresc resort
Repetat de-atâtea ori*

*Ritmuri trec, în pas de melc
Numai luna păste-n țarc
Luminându-mă când trec
Pe la margine de parc.*

NĂLUCI

Vârcolaci se-anină-n lună
Să vestească vreme bună
Sună-n stâni, să-adoarmă lupi
Zumzăirile de stuși

Risc să-mături clipe-timp
Spre amurgul ce se stinge
Îngustându-mi spre Olimp
Grestelete ce nu le ninge

Nici în ierni, nici în străierni
Nimeni nu le-anină tandru
Nici zăpezi, nici amintiri
Îspitiri din timpul - cadru

Luna vine să-așeze
Luciri de tulnicărese
Adunate să brodeze
Năluciri ce timbul țese.

MINUNE

*Peste noapte, ca tăunii
Înfloresc, suris, căpșunii
Ispărând, în prag de zi,
Sînuni roșii, pe câmpii.*

*Nu-ndrăznesc să le-ating rodul.
Stau pe brânci, privind prohodul,
Cum se-mprăștie prin ierbi,
Scuturați de pași de cerbi*

*Mă oprește să mă-nșrapt
Trainic gest, în față rupt.
Risipit peste fruntarii
Pe sub lacrime, pe arii*

*Storc, dorința să se-ntindă,
Iscunzând, după oglindă,
Rodul câmpului cu stele
Peste rândurile mele*

CINE ?

*Rumenind, solar, un nor
Stă sub patimă de dor
Ascunzând sub vâlvătaie
Simțiri vechi cusute-n străie*

*Ge mă-npart, suport de cuc,
Peste anii ce se duc
Lăsând clipe să devină
Uriașă și stăpână*

*Se prelung pieziș păcate
Din comorile de noapte
Revărsându-mă, boem
Peste margini de poem*

*Gine s-o-ndura să-l pască
Gine versul să-mi citească
Poate zorii-n dimineați...
Potopile de tristeți...*

ORAŞ PE MUREŞ ÎN SUS

*Luminile oraşului
au împânzit rând pe rând
Valea Mureşului
şi s-au prelins
căutând
Steaua Polară
spre Pădurea Rotundă.
O buşniţă,
deşteptată din prelungul somn
al înțelepciunii
şi-a descoperit
plăcerea de a privi
în miez de noapte
de pe cupola bisericii
oăduvite de oamenii
ascunşi
în pustiuri de case -*

*Doar vântul mă mai cauță
în parcul lui Maior
pe care-l pândesc
să-l conving
să-si publice iar
Procanonul.*

IUBITO

*Jubito,
ridică-ți vălul
de pe umărul stâng
și așează-l peste ochi
să pot să-ți sur un săruț*

*Hereu,
mă apropii
de tine
din stânga
orând
să-ți simt
cum se zbate
înima
în pieptu-ți
- sub sân -
pui de orabie
sperioasă.*

CURĂȚENIE

*S-au retras pe văi cu ceată
Norii strânși de dimineață
Ce-au stropit, la despărțire,
Bobi de viață peste sute*

*S-au urcat, pe boltă, suri
Ridicați de prin păduri
Duși apoi, de vânturi reci,
Pe-ale cerului poteci*

*După ce-au udat, cu sărg
Roadele ajunse-n pârg
s-au retras de prin lării
La umbră de bălării*

*Au plecat ca niște clipe
Sub a vântului aripe
Sî lăsând eterului
Drum spre aștrii cerului*

DORINȚĂ

*În limanul de pe deal
Din bătrânlul meu trdeal
Gând m-oi duce să mă-neuiu
Să mă fac una cu gruiul
Prere-aș să mă poarte-n brață
Prin oceanele de ceață
Solii somnului să-i giuste
Doar săltatul de lăcuse
Glasul tău să-mi țină, vie
Și sfântă tovărăsie...*

*N-oi culca în nopti cu lună
S-aud frunza cum răsună
Blând să mă topesc, etern,
Printre stele ce se cern
Îndulcindu-mi vesnicia
Și -nfrățindu-mă cu glia*

TRADUCĂTORUL

*Sunt
o stare ciudată
de jenă
față de mine - mai întâi
și-apoi față de tine,
citorule.
Am senzația
că trăsez
așezând pe pagina albă
cuvinte
ce nu-mi aparțin.
Gând mă așez
în fața soii albe
înăpare că
traduc
totul
după rune oechi
ce-mi apar doar în fața
ochilor*

*„Să singura
mea contribuție
e
că le transcriu.*

*O să și asta
oreun merit?...
“*

BALADĂ CAVALEREASCĂ

*Tar mă duc, pe soi de nalbă
Spre cetatea mea cea albă
Spre cetate-ascunsă bine
Să te-aștepte doar pe tine*

*Între ziduri și crenele
Mi te-nchîpui printre ele
Prinsă-n armonia sfântă
Printre cele ce ne-ncântă*

*Lăsându-te soarelui
Soarelui și dorului
Să te prindă-n unda creață
Cu mirificul din viață*

*Pași-ți să se piardă-n vie
Răsturnată-n reverie
Să m-așteptă, mișcând pulsana
Unde doarme sânziana*

*De lăptuci și mușchi de ceață
Iromind în dimineață
Glijocit de undă dulce
Peste timpul ce se duce*

*Lăsă-mi gândul, spic în floare,
Cu beteli să te-mpresoare
Să ne pierdem, ninși, aproape
În păiejeniș de ape.*

OCUPAȚIE

*Ridic din umeri
când cineva
mă -ntreabă
cu ce mă ocup
Ce să-i răspund ?
că alerg
de mine
ascunzându-mă
îndărătul cuvintelor ?
care - ce - i drept -
mă ascultă
așezându-se
docile
în forma pe care o
oreau.*

*Stiu bine
că mă sacrific
și eu
pentru ele
ducându-le
zilnic
în pajiștile măiestre
să se-nfrunte
cu tâlcuri.*

*Obia, cu mari cazne
le mai pot îngheața
și struni.*

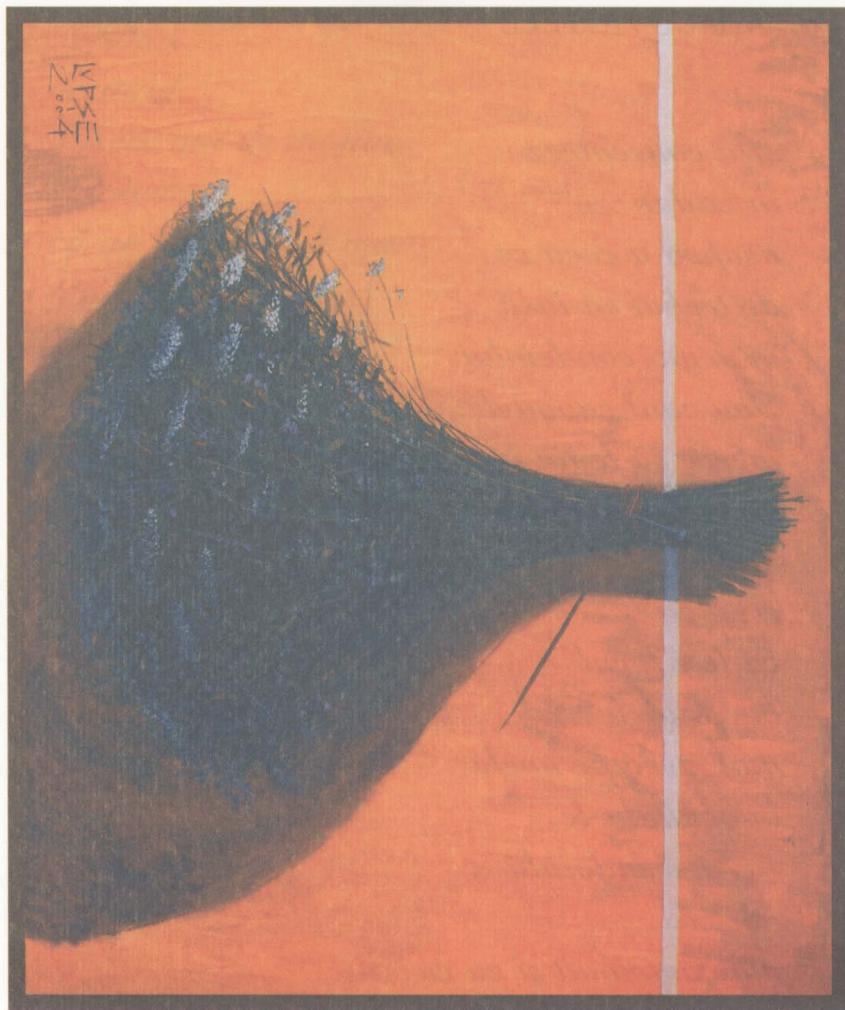
ÎNTÂLNIRE CU MINE

*Ișteptam
degațat
de problemele diurne
să se strecoare
prințre scăpirile
de stea
bucuria întâlnirii
cu mine*

*Riscam
să mă-ntorc
în carapacea sistemului
meu
ridicat la treapta
cunoașterii
pentru a pricepe
ce-mi va aduce
mâine
prezentul.*

DILUVIU

*S-a întors
timpul pe loc
trimișându-ne
în diluvii,
căutând în lacustre,
imaginare căi
de saloare
spre uscat.
De-o săptămână
privirea
cocoțată în vârful copacilor
găsește doar
cohorte de nori care,
nu se zbenguie
în calea soarelui, ci
își fac serios
datoria
trimișând pământului
tone de apă
ce nu mai încap
între maluri.*

Flori de leac - 50x65 cm - U/P - 2004

AH, CUVINTELE

*Nă concentrez
în zadar
asupra a ceea ce
ar trebui să iasă
în urma condeiului
Îmi cauți cuvintele...
încerc să le țin în frâu
să se aşeze acolo
unde
cred eu
că le e locul
ba chiar le
mai șterg pe unele
înlocuindu-le.
- Fără îndoială -,
îmi zic,
am contribuit și eu cu
ceva
la ordinea lucrurilor*

*... Dar,
recitind,
găsesc mii de motive
să cred
că ar fi fost mult mai
bine
dacă lăsam totul
în seama
hazardului ?!*

LA CAPĂT

*La capăt de drum
e alt drum
La capăt de timp
e alt timp
La capăt de zi
e noapte
La capăt de om
cobori în sfară*

*Timpul băltăște
deasupra tuturor
ca o pasăre moartă*

AŞ VREA
Soției

*Mi-e dor
s-o iau razna
din dragoste
Să trec aiurea
peste năserii verzi
cu lama cuvântului
care vrea să rostească
sentimente
Doamne,
cum m-aș abandona
în vâltoarea unei zile
ce-și ferecă nemurirea în bolți
și nimeni nu cugelă
să-i ţină aleanul.*

*• să vrea
să mă -ncere
s-o iau razna
din dragoste
să mustesc din adâncuri
chemările
și să fluiet.*

PEISAJ

*Luna,
Grai nou,
și-a risipit în seara astă¹
razele
peste căpătele de sănătate
abia adunat*

*Sus, pe boltă,
părea o seceră
pregătită pentru războiul
de a doua zi
cu spicile.*

*De pe terasa mea
o priveam
și parcă făceam
și eu parte
din peisaj.*

IMN

Mamei

*Un imn se cuvine rostit
tuturor acelor
ce ne-au dat viață,
ne-au mângâiat
pe creștet
și ne-au murmurat
taineice vorbe
în nopțile lungi
bântuite de nesomn
alungând ielele
spre-nțunericul codrilor.
Din laptele sfânt al mamei
am sorbit minunea cuvântului
și oraja dragostei
atât de darnic risipite
în clipele vegherii.
Sărace sunt toate încercările
prin care vrem
să le-nălțăm osanale.*

*Dar ar trebui să le ridicăm
temple
în care să rugăm pe Hai Marele
să le cruce și să le -mpurpure
cu oesnicie.*

*Cât de uimitoare este oiața
care le adună pe toate
atât de aproape de noi
împrumutându-ne și nouă
nemurire
din systerul lor!*

STAREA DE VEGHE

*Pe înserat
îmi chem în jur săptele
din ziua abia încheiată
să le mai verific dacă
într-adevăr sunt aşa
cum le-am vrut.
Adun pe lângă mine
și cuvintele
ca sub o cloșcă,
păzindu-le
să nu se risipească
cine știe unde
oreunul și
a doua zi
să nu le mai gălu
pe toate.
Nă-ntreb
ce s-ar întâmpla oare
dacă ar lipsi
cuvintele de legătură ?
Doamne, ferește!*

LERU-I LER

Doamnei Any M.

*Un clopotel prea sfânt din cer
Ne însoteste Leru-i Ler
În toamna ce brumează-n păr
Trezindu-ne la adevar*

*Se irosesc prelungi săclii
Acoperite-n sîhăstrui
Ca mieii albi pășind în șes
În ani ce prea curând se țes*

*Nai pâlpâie un sun banal
Din tot ce-a fost cândva real...
De ce mă doare gândul-vîs?
Nă cearcă cine? Dinadins?*

*Revin arare spre trecut
Sî-mbrătișez în asternul
Noiune de-amintiri - stașii
Ce se aleargă-n herghelii*

*De crengi se rup pustiu de flori
Împestrîtate în culori
În timp ce-mi cresc în piept dureri
După stagurile de ieri*

PINII DIN ROMA

Intr-o zi

*Cel de sus privea cu încântare
minunile săcute de oameni
cu ajutorul său.*

*S-a oprit îndelung
asupra Cetății Eterne
care,*

*întinsă pe cele șapte coline,
își etala mândră*

*Via Appia,
Colosseumul,*

*Arenele Romane
și multimea de palate
ce se oglindea în Tiber.*

*Năderanjau, doar
înălțimile pinilor
care acoperneau, cu umbra lor
monumentele.*

*Și atunci
a retezat toți pinii la
aceeași înălțime*

*păstrându-le doar
o superbă coroană
ce se asemăna
umbreluțelor
purtate cândoa
de frumoasele doamne
din elită.
În suavele lor frunze
se-ascund,
ridicate spre ceruri,
dorurile
 tuturor îndrăgostitilor romani
ce reiau,
iarăși și iarăși,
de la început,
frumoasa poveste
din Rai
a lui Adam și Eva.*

ÎNTREBĂRI

*În numele cui
se-ntrec drumurile ?
care din ele s-o ia înainte ?
Spre ce ?
Cine programează venirea pe lume
a unei mari idei ?
Cum cunoaștem un sur de adevăr
de cea mai bună calitate ?
De ce năzuim mereu
să fim înțeleși ?
Care-i unitatea de capacitate
în care putem măsura
intensitatea trăirilor noastre ?
Să cine-i chemat cu adevărul
să judece ?
Dar cine-l judecă
pe cel ce judecă ?
Doamne, câte întrebări !
și pentru ce ?
Cui prodest ?*

VIS NETERMINAT

*La colțul din umbră
al gândului
se-ascunde o sărâmă de vis -
rămas neterminat
din noaptea trecută
Se-ascunde de el însuși
sfîndu-i, parcă, rușine
că nu s-a împlinit
Nădemenesc
cu nadă
numai bună de ispilit
spiritul.
Năsac să pășească
încet printre lucruri
până când îl pot
prioi în toată splendoarea*

*Dioamne,
ce bine-i să visezi
cât e ziulica
de lungă!*

INSERARE

Lui S.N.

*La ceas de taină,
când îmbracă muntele
linșoliul noptastic,
de pe terasa mea
întind poduri
din razele lunii
pe toată valea
ce înălță
în purpură de stele.
Groiesc drumuri
de la steaua polară
spre toți luceșterii
ce-mi caută-n preajmă
să-mi lumineze cărările
spre grădinile fermecate
ale cuvintelor sacre,
tiranice păzite
de cerber.*

*Nă ceartă un buciu
din inima codrilor
pentru că îndrăznesc
să tulbur linștea
cu vise.*

*Uimit privesc
artificiile iscate
de vecinul (Tata Popa)
când scormonește-n jăratec
vrând să concureze bolta
și-l întreb
dacă mai aude,
ca mai demult,
cum răsună valea.*

TOAMNĂ LA COVASNA

Prietenilor Bițica și Nelu

*E toamnă plină cu miros de crămă
Sî-un cer albastru mai senin ca vara
Spre munte , colorate cu aramă
Se-nlind coline unduindu-și para*

*E-atâta pace-n valea astă sfântă
Cu poame și mușcate-n orice casă
Pârâul care sub sereastră cântă
Sî vinul bun te-așteaptă pe terasă*

*De prin grădini te-ademenesc văpăi
De fructe și de flori cum n-am văzut
Cu iarbă și cu sănătate clădit în clăi...
E o liniște ca-n rai, la început*

*Te-mbie grădina Edenului la vis
În inserat e-o muzică divină
Te-așteaptă coala albă pentru scris
Tată înimă ţi-e ca o matcă plină*

Nicicând trăirea n-a fost mai frumoasă
Ghiar de să-adună norii la podoarnă
Eș-ă sericire pură și aleasă
C-ai vrea să țină până-n prag de iarnă

Ge miere poartă în cuvânt Gooasna
La ceasul când se mistuie priceasna
Târziu, tommatic, te-măpresoară boarea
Iar de pe munti te-noăluie răcoarea

Dar clipa trece. Doamne, ce păcat
Că totu-i drănuît și cumpătat...
Ne-ntoarcem iar la traiul cunoscut
Visând la toamna altui început

Flori de descânt 50x50 cm - U/P - 2004

RONDEL

*Betie de cioburi cu urme latine
Mustesc în ogorul lucrat an de an
La poale de salnice stânci carpatine
Ce tabără-n casă prin mâini de țăran*

*Din colbul de zodii trecutul revine
Își vântură chipul cel sără liman
Betie de cioburi, cu urme latine
Mustesc în ogorul lucrat de țăran*

*Hai cred că alături stau chipuri divine
Ce-mi apără rostul de ochiul tiran
Sî răul alungă departe de mine
Când haite ascunse pândesc pe maidan*

Betie de cioburi cu urme latine

PODURI

*Gândea,
peste umeri de deal
se-ntindeau,
ca niște haine,
poduri suspendate
pe arbori
curgând
ai doma râului
sau vântului sprințar
de aprilie.*

*Cred
că acele superbe poduri
suspendate
erau croite special
pentru îndrăgostitii
ce se căutau
risipindu-se
în umbrătișări.*

STATORNICIE

*Acolo, spre nord, e Scaunul Domnului
Vîghind tâlcurile din tinda Călimanilor
Penumbre ce vescesc lăsarea asințitului
Nă-ncearcă să-adăst la lumina lysanilor*

*Vine să-mi țină de urât ursul brun
Să râsul sticlind printre crengi la izvor
Să porșii se aud vrăbiușe în prun -
- Alle mele sunt toate și toate mă dor -*

*Să codri și munți, și poteca de cerbi
Să păsări dormind prin poieni de Carpați...
Nimic nu-mi umbrește prea-verdele-n ierbi
Să nu mă-nstrăină departe de frați*

*Oricâte capcane-s întinse în drum
Să-oricâte ispite s-or toarce pe sus
Nimic nu mă-mbie alături să scurm
Ori dorului - dor să-i vescesc un apus.*

DIMINEAȚĂ

*A apus după munte luceafărul
lăsând luna să-l plângă și
să-și întoarcă tristețile spre cerul
ce
și aşa
se simțea oăduoit
de trezelisťe.
Golindam
alături de copacii stingheri
din marginea codrului
să punem hotar
gândurilor negre
ce începeau să ne
domine la ceasul de taină
când, pe boltă,
apare astrul noptii*

*În parcurs, aşa, laolaltă
drumul nescris al umbrei
simțindu-mi-l mai aproape
decât
lujerele bolnave
ale sălcilor
ce începuseră
să ne atingă
pe luciul de părâu
adulmecat
de lupi tineri.
La pradă.*

DESCÂNT

*Nitice, durate căi
Pe uluce de fantasme
Vîn să-nalte în văpăi
Nălucirile din basme*

*Peste plai se-tind poteci
Să-nlesnească-n mine dorul
Către care-n zori să pleci
În lăcere, ca izvorul*

*Nimeni să te-ncurce-n mers
Lasă totul la o parte
Doar, din ce în ce mai sters
Să te pierzi ca versu-n carte*

*Nimeni să nu știe când
Ai pierit, la plâns de ape,
Almintirea, murmurând,
Să te-aducă iar aproape*

MIEII

*La poarta
Dinspre soare - răsare
mereu se aud miei
chemând, dureros,
laptele
în sibete aurite de mume.
Se-ntrec
sușuri să spargă
miriștea zorilor.
Revin, melancolic,
doar clipe de cumpăna
din miezul de zi
să risipească
domul noptatic
al muntelui
ce se prelunge
pe zarea
abia aburită
de proiecția lunii
în spațiul întors
către oale.*

NOAPTE

*• Șără tot plouă. Ce dacă?
Sai scot din cămar-o bărdacă
Să uit de potopul de-șără
Gând rimă se naște să moară*

*Gonesc prelungiri de imagini
Pe albe și palide pagini
Nă mistuie oisul să-mi ducă
În strofă zorind a nălucă*

*Lăianjeni se-neurează în strofă
Gând pline de har, când am ojse
Se-neumetă-n zbor spre lărie
Ecouri de sfântă betie*

*Să țese, în noapte, visare
Cu-aromă de oisine-amare
Răscoapte, în clipe cu lună
Prin care mirare răsună.*

PRELINSE TĂCERI

Nimeni
nu-mi poate ierta
timpul
buclat
pe la tâmpile
lăsându-mă
mai alb decât neaua
ce-atinge iernatic
cetinile în troiene
întinse
pe scurgerea decenilor
Să simt povara
ducându-mi
în porți de himeră
prelinse tăceri -
morminte
de vis.

*Să catasalc
ard lumânări în neștire
ca și când ar vrea să
privegheze
pe-altare de restrîște
toate bolile
atârnate ciorchine
la adăpost
de pustiu
în huzur
de stinse
dangăte de clopot.*

PLOUĂ

*Gîne-a scos atâția nori
Din ascunsele cotloane?
Nu să-i plimbe spre zenith
Ci să curgă și să toarne*

*Nu se plimbă-n car de-argint
În fruntările boltii
Ci sporesc necontentit
Stârnând pe hăul morții*

*Nu-i un colț de cer uitat
Totu-i plin de umzeală
Te-neconjoră cu oștăi
Prin abisul gol, de smoală*

TIMP PIERDUT

*Dământul
e mult mai bătrân
de ieri încocace
S-a mai învărtit
încă o dată
misiuind fără milă
sub patina timpului
tot ce i-a stat în cale.*

*L-am urmărit
în rotirea lui
bezmetică
și m-am luptat cu disperare
să scap
Să-a trecut, toluși,
peste timpul oților
scurtându-l, hoțește,
cu o zi.*

*Oare,
o să-o mai pot
recuperă ??*

REUȘITĂ ?

*Dimineața,
pe vârful penișei
se adună o mulțime
de cuvinte
pregătite să sară
în lume -
lărgiri
pe care visele
n-au mai prins
să le dea împlinire
larar ating pagina
albă
și se-mprăștie
încât abia reușesc
să le dau suță*

*Itunci,
în acele clipe
mă simt un adevoărat
demiurg
mândru de reușita mea.*

SOLO

*Eu n-am știut nicicând să cultiv săptă
Nici să mă-nchin plecat la zeul. Nuncă
Efortul fizic l-am ținut de parte
Să n-am vrut disperarea să m-ajungă*

*În vis am căutat un mod de viață
Am prețuit un gând isteț, în pace
Gând se deschid ferestrele de ceață
Să noptile-s de liniste sărace*

*Să ceasul serii, când aduni recolte
Din orele preașante ale zilei
Nuă bucură rostirile involte
Îndepărțate de-ngustimea milei*

*Îmi rostuiesc un fel de-ași, totemic,
Tot încropind, din cioburi, visuri nalte
Adăugând la străluciri, sistemic,
Cu fiecare literă din carte*

DORINȚĂ DE PESCAR

*Sunt clipe
- și nu puține -
când nu găseșe nimic
de spus
despre lumea
atât de părelnicelor umbre
care mă-măresoară
Oricât deschid și petul
cu o intelor rare
nu curge decât
fășnetul pomilor
ce-și râd de mine
prin
zbateri de vânt
Atunci
aștept cu umilință
să crească
măiestrele perle
și să se lase
culese-n năvod.*

LA ARAD, ÎN CETATE

„Où sont les neiges d'antan”

Fr. Villon

*De Nureş, trecut-am cu bacul, cândoa,
În străie kaki, militare.
Imaginam alarme şi-atacuri de undeva
Săpând şanţuri de-autopărare*

*Desfilam în neştiere, băteam pasul de front
Gântam biruinţi nefurcate
Înamici - teoretic - prăişti-am săcut
În traşeri de zi şi de noapte*

*Gând oare-au fost toate, că-i tare de mult ?
Azi viu e-un remember nostalgie
Ce-ncearcă să-nvie un timp reovul
Din somnul trecului magic*

IEȘIRE DIN TEMP

*Pe podul de-acum nu-mi vine să trec
Gă prea mă învinge-amintirea
Deși mai este oase priveliști se-ntruc
Să-mi sărmece chipul și sfarea*

*„Iș vrea să ſu iarăși acel de atunci
Să-mi plimb tinerețea pe maluri
Dar pasu-mi devine mai surd la porunci
Gând,gânduri mai trec peste valuri*

*Gumnate, să mergem cu undițe-n mâini
Să nu ne mai cerce trecutul
Ce-a fost e himeră, hrana bună la câini
Să nu le mai știu începutul*

*Vom sta la o masă, o bere să bem
Povestind despre ce-a fost odată
Să nu ne mai pese că timpul s-a scurs
... și trece prin preajmă o fată.*

CERURI

*Înțaruii
ne-au rezeroat
câte-o bucătică de cer
pe care unii
n-au văzut-o niciodată...
... cele noastre, iubito,
sunt aşa de îndepărtație...
Una într-o constelație
cealaltă într-alta
Desigur,
nici acest amănunt
nu este ieșit din comun
întrucât
cerurile nu-s ca
ogoarele
despărțite între ele
prin haturi*

*Necazul cel mare
este că, dacă,
peste bucătica ta
soarele se odihnește
lenes
orând parcă
să te vadă tot timpul
peste a mea
huzuresc
doar norii
și vânturile.*

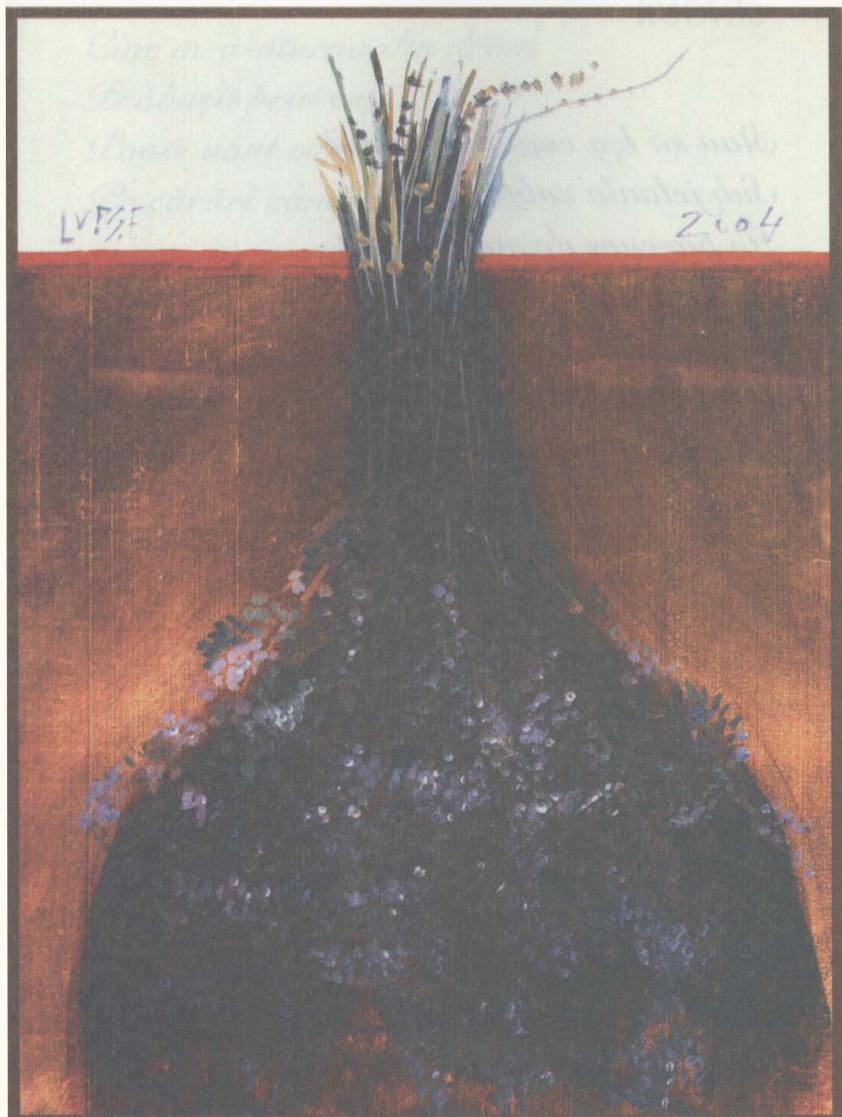
GUTUIUL

*La colțul
dinspre miazănoapte
al grădinii
am plantat un gutui
și-n vis
îl vedeam răspândindu-și
podoabele galbene
- pe care le voiam tot mai mari -
în dulcile toamne
atârnând
ca bucăți de aur
din frunzișul scămos.
Pe atunci
nu știam că,
la munte
verile-s scurte
cât să nu te plătisești
jucându-te de-a sericirea.*

GUTUIUL

*La colțul
dinspre miazănoapte
al grădinii
am plantat un gutui
și-n vis
îl vedeam răspândindu-și
podoabele galbene
- pe care le voiam tot mai mari -
în dulcile toamne
atârnând
ca bucăți de aur
din frunzișul scămos.
Pe atunci
nu știam că,
la munte
verile-s scurte
cât să nu te plătisești
jucându-te de-a sericirea.*

*De aceea
fructul gutuiului
nu ajungea
niciodată
la maturitate
murind cu dorința de
a se împlini
oreodată.*

Buchet - 30x40 - U/L - 2004

SINGUR

*Stau să leg cuvinte-n rîmă
Sub jefania sublimă
În parcurs de mers latent
Între vlagă și talent*

*Planuiesc a-ncepe basm
Fără grijă și marasm
Prin cohortele de ceată
Să vrăjească timpi de viață*

*De pe maluri de rostiri
Potopit de-nchisuri
Blând se-ntrace în splendoare
Cu-a pământului răcoare*

*Mistic rima leagănă
Tot ce noaptea seamănă
Gând cuvânt se țese-n vreme
Stau, pe nume să mă cheme*

*Cine m-o-nturna din drum
Prăbușit prin ceți și sum?
Poate vânt cântând hoțește
De cărări când hoinărește*

CONSOLARE

*E toamnă și gândul mă poartă departe
Spre zăriile-albastre și țărmuri fierbinți
Cu silfii ce se zbenguie-n turme de noapte
Sî ard de mistere și calde dorinți*

*La ceasul când luna se plimbă pe boltă
Se zbat seciorelnic viclene vâltori
Ca vâlve cuprinse-n păduri nepătrunse
Ascunzând în străsunuri belșug de comori*

*Atunci retrăiesc în visarea ce-mi place
Cum pinii din România sremătau în amurg
Sî nu îmi mai șterg nici o rouă din pleoape
Sî nici nu-mi mai pasă că zilele curg.*

DOR

*Du-te dorule pe dungă
Pregătit de cale lungă
Ia-ți merinde să-ți ajungă
Că te duci tare departe
Să-i trimît mândrușei carte
Spune-i dac-ajungi cu bine
C-aș și mers și eu cu tine
Dar mi-e murgul tinerel
Și nu pot porni cu el
Târziu, la apus de lună,
Dă-i, dorule, vorbă bună
Dar să n-o trezești din vis
Lasă-i numai ce i-am scris
O-nțelege, când citește
Focul, crud ce mă topăște
Și mă scoală-n dimineață
Potopite de drumeți
Și mă seacă seara-n prag
Tot gândind la ea cu drag*

*Spune-i că la primăvara
Gând dă frunza-n codru iară
Mă-o îsface cale cu flori
S-o deștept zâmbind în zori
S-o ridic de subsiori
Să s-o poartă în brațe bland
Peste plaiul de colind
lână mine, lână ea
Toată viața și moarțea*

DOAMNE,

*Doamne,
adună-mi gândurile
în scăpărări de stea
și murmur de izvoare.*

*Fă
să-mi calce tălpile
pe poteci neumblate,
cu urme de ciute
și ciripiț neauzit
decât în dimineați
când soarele
abia se uestește.*

*Fă-mă
să port în cuvânt
tăcerea prea sfântă
a privirilor Tale
aruncate asupra pământului
- zidire maiestuoasă -
în clipe de supremă iubire*

*Nu-mi doresc
decât să pășesc
cu evlavie
în răstimpurile semăname
cu lună
și să mă bucur că exist.*

ÎNCHINARE

*Maestre,
stau mereu
când mă aşez la scrierea
cu gândul
la simplitatea dumnezeiască
a versurilor tale
şi mă întreb
oare
când voi reuşi
să leg laolaltă
mai multe sintagme
pe care
să nu te abții
de a le mai călă o dată?*

*Sigur
că, de la primele însăilări
și până acum
am mai săfuit și eu
câte ceva
încât pot spune
ca tine, că:
“eram mult mai prost pe-atunci...”*

*Rescriu
mereu, mereu
aceleiasi semne care
par, cu timpul,
să capete sensuri
chiar dacă-s, uneori,
nepătrunse
și caut în
“sistemul săntână”
tâlcuri
pentru vremelnicie*

*Aș încerca
uneori,
să nu-mi depășesc
culeușul cald
cu "somuz fraged
și răcoare"
dar
o întâlnesc imediat,
pe măiastra Penă
amenințându-mă
cu fierul
"îngrășime de colastră"
nu pentru iluzorii smintiri
ci pentru curajul
de a mă încumeta
să îmblânzesc
nărăvașe metafore.*

LA MINE

*Cu emotii
măndrești în fiecare
zi spre
camera mea
cu două uși
- și nici o fereastră
aoând într-o parte
un corridor lung
de parcă ești
în sala pașilor pierduți.*

*Alături
îmi pot aduna gândurile
să le ordonez
în rime.
În cealaltă parte
am un mic balcon
cu perspectivă imensă
spre toată oalea*

*Aici,
îmi dă Bună dimineată
corcodușul
cu fructele galbene
și îmbietoare
pe care le pot
culege cu mâna
direct de pe crengi
Aici am
măsuța de scris
de care mă apropiu
cu emoție
de fiecare dată
de teamă că nu voi putea
da rost
gândurilor ce mă năpădesc*

VRAJĂ

*Se adună
stropi de lună
și se-ncaier
pu-se-n caier
plo-i de oise
pe narcise
La prădalnic
suier tainic
se strecor
pe sub mosor
orej încins,
târziu prelins,
de imagine bizară
ori ascunsă, ori neclară,
riuptă să cunoască lin
o frântură de senin
Nu-l ascultă
lume multă
și nu-l scaldă,
nici dezmiardă*

*doruri rupte din oglinzi
pomenite în colinzi
ori în cărți
gonind desene
în gjun
de sănziene.*

*Rareori se -ncinge -n lună
în imagine nebună
gândul pus să -mpiedice
ocheade, concentrice
Se adună
stropi de lună
să adape
crini de ape
să alunge
gene lunge
strajă vine
lângă mine
și mi șoptește
zbor șoimeste
fir de teme
în poeme*

*să se-adune
dîngenuine
să se-nchine
lângă tine
și să-ți spună
seara bună
cu iubirea pușă-n strună
până când adormi în vis
plin de silfi, în paradis*

SPLEEN

*Astrale cărări se-ntrătes peste zări
Pe ele vâslesc toți cocorii zburând
Să gânduri măiestre pe ritm de cântări
În rime coboară divin fredonând*

*Mă-ncearcă un spleen neguros, de nespus
Ce-mi tulbură somnul și visul suav
Aștept semne noi despre timp în apus
S-aștămăpar plăcțisul livid și bolnav*

*Nici măcar nu știu ce-mi doresc la final
Găci totul e-atât de tomnatic și trist
Pe Mureș plutesc bălării în aval
Precum nebuloase, pe valsuri de Liszt*

*Astrale poteci mă așteaptă să trec
La ceasul tomnatic spre-un burg prăsuit
Glamând estompe picturi de Lautrec
Sub candele reci, pândind ceasul oprit.*

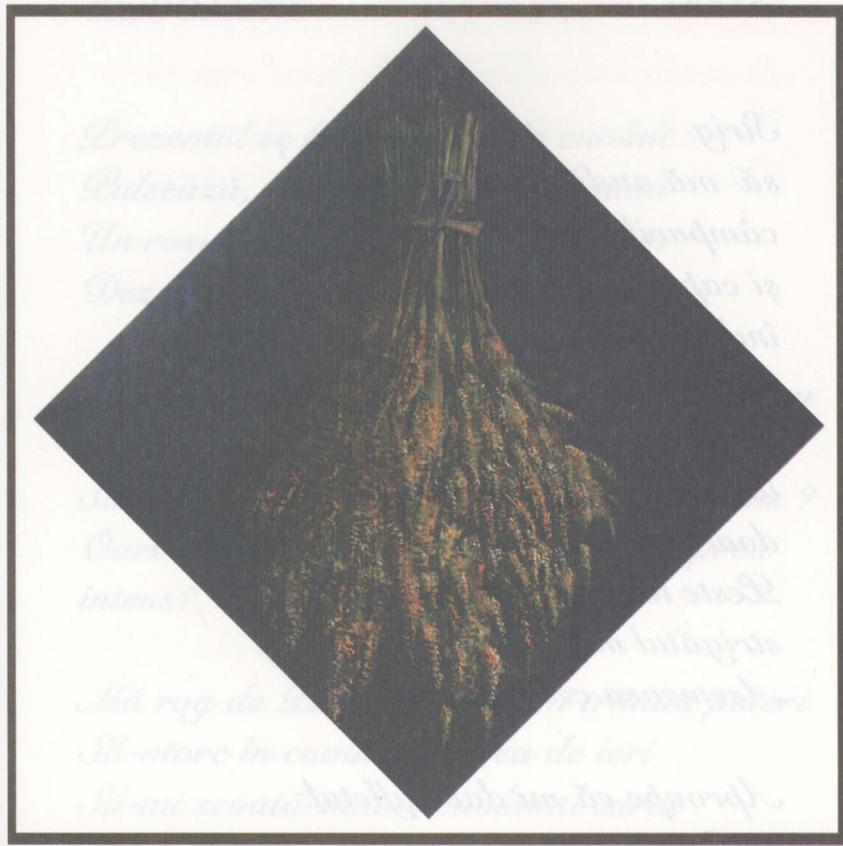
CONFUZIE

*Roiuri
pulsează, sără și
dinspre urdiniș, spre flori
și viceversa.
Să început
m-a frăpat numai
un zumzel continuu,
un vacarm în care
mi-era drag
să m-ascund
Acăsta
până când
o albină
s-a îndurat să-mi picure
un strop de miere
pe sușlet
crezându-mă,
așa cum stăteam,
un trântor

De-atunci am înțeles că*

*îndărătul zumzetului mai e ceva
impercepțibil...
și aștept, poate
o altă albină
mă va mai confunda
din nou.*

SUFLET, SPĂLAT ÎN NOAPTE

*În peregrinări lârzi
vreau să-mi curăț sufletul
spălându-l
de toate murdăriile zilei
Să aplec cu eolavie
asupra unor flori imaginare
pe care nu le văd
dar le disting miresmele
Să cătesc cu apa clăpocindă
a unui pârâu
pe care nu-l văd,
dar îl intuiesc
după adierea răcoroasă
a valurilor în devălmășie
Apoi mă cufund în mine
să-mi curăț sufletul
Al doua zi o iau
de la început, invers,
Să trezesc la înnoptat
descoperind că am bătut
aceeași cale ca luceferi.*

Sânziene - 80x80 cm - A/P - 2003

STRIG

*Strig
să mă audă cât mai departe
câmpurile cu flori
și caprele negre ascunse
îndărățul de nori*

*Strig
de se cutremură pământul
lăsându-mi la vedere
doar soarele și vântul
Peste tot se aude, bezmetic,
strigățul meu
Asemenea celui din pustie*

*Îprăvape că-mi dau susțitul
să fiu cât mai convingător*

*Gred că am ostenit
prea mult
Mă trezesc
Strângând în brațe perna*

FĂ, DOAMNE

*Prezentul se face marcat în cuvânt
Pulsează, în taină, vers, legănând
Un roșu bezmetic pulsează-n arini
Deznodând exod de trăiri și lumini*

*Îmi descântă - mister? - avalanșă de sum
Sintagme pierdute pe margini de drum
Să le prind în năvod? Să le dărui un sens?
Oare nu m-am grăbit? N-am trăit prea
intens?*

*Să rog de Preabunul să-mi trimită puteri
Să-ntore în cuvinte trăirea de ieri
Să-mi scoată-nainte cuvântul curat
Pe care în nopți nedormind l-am visat*

*Să-mi deschidă, patern, o geană de stea
În care s-atârn, ca un glob de mărghea
Cuvântul transpus într-un vers inspirat...
Cred că nu e prea mult. Sper că nu e păcat*

*Tă, Doamne, să pot să rostesc, să visez
Să-nalt către Tine prea slabul meu vers
În care cuvântul se cere, sfiresc,
Izbăvit de urât și de greu, ... omenesc.*

CINE MĂ ÎNCEARCĂ?

*Cine mă încearcă-n lună
Toată noaptea să-mi răpună?
Cine mă încearcă-n soare
Toată ziua să-mi doboare?*

*S-o coteze, s-o întindă
Orizontul să-mi cuprindă?
Sunt cum fiecare vers
E-un proiect de univers*

*Gâte-odata, sunt că-mi place
Cum exal- atâta pace
Pe când cochetez cu verbul
Precum adulmecă cerbul*

*Straie-aș face peste zări
Să îmbrac în depărtări
Vise ce trudesc s-ajungă
Orizontul să-l împungă*

*Predispus, în primăveri
Să mă-nprejmui de plăceri
Jinduiesc, în noaptea toată
După rima sermecată.*

AM ARUNCAT AMINTIRILE

*Am aruncat cu pietre
în toate amintirile ce
le-am trăit cândva.
Să-am aruncat la cos
sind prea convins
că nu mai pot fi de solos nimănui.*

*E ciudat,
dar în fiecare zi
caut în toate colloanele
să văd dacă
n-a mai rămas ceva și
blestem ziuă în care
am luat hotărârea
să mă descotorosesc
de ele.*

*Și totuși,
când stau și mă gândesc
oare
mai solosesc, cuiva ? ...*

ÎNTÂMPLĂRI ?

*La scurt timp
după ce ne-am întâlnit
în parcul cu platani
siecăre din noi căutând
să reînnoade vis de vis
am crezut
că întâlnirea a fost
providențială.*

*Să acum mai stau
și cuget
deși știu că nimic pe lumea
asta
nu-i întâmplător
Nici măcar
întâmplările*

*Ghiar existi,
ori ești doar rodul
închipuirii mele ?*

PÂNDĂ

*La uluci
simțeam că cineva
mă privea insistent
să mă găsească
Voi am chiar să mă ascund
în spatele lucrurilor ce
nu mi se păreau familiare
până când m-am decis
să mă expun
cu tot ce,
credeam eu,
mai reprezentativ
pentru mine,
pentru ființa mea,
pentru modul cum aș fi vrut
să mă vadă ceilalți
Dar, spre surpriza mea,
totală
din spatele ulucilor
nu mă mai privea
nimeni.*

TARANTELĂ

*Pe drumul de aur și-argint, de poveste
Se-ascund pe sub ierburi uitate comori
Sî-n nopti se aprind focuri ou, până-n zori...
Pe drumul de aur și-argint, de poveste*

*Oriunde mă-ndrept, mă patrund de poveste
Îmi pasc, înadins, în ciopoare miori
Pe când ochii-mi plec, amețit de culori...
Oriunde mă-ndrept, mă patrund de poveste*

*Nă spăl cu vieți dogorind dinspre creste
Sî-n țarini se-ntore miriade de sorci
Topind în adânc ce-a rămas din ninsori...
Nă spăl cu vieți dogorind dinspre creste*

*Frenetic resimt tot ce-n tainiță este
Pe drumul de aur și-argint, de poveste...
Oriunde mă-ndrept, mă patrund de poveste...
Nă spăl cu vieți dogorind dinspre creste.*

PRIMĂVARĂ

*Peste zariște a nins
Totu-i alb, în necuprins
Întinzându-mi brâu de zale
Din căzutele petale*

*Vîne-un chiot din păduri
Peste muguri în călduri
Grestând sals, în curmezis
Începuturi de frunziș*

*Se astern blajin pe văi
Neasemnile căi
Desprinse din basmul sfânt
Prăvălit peste pământ*

*Răcoresc în dimineață
Numai umbrele de ceată
Ce aleargă-n pas buiestru
Sporind nouă-n vis campestru*

*Nă e chip de stat pe gânduri...
Se deșiră rânduri-rânduri
Nelgfore-n evantai
Fluturi și sănți în roi de mai.*

SUPER

*Lăsă vântul să poarte
târziile note -
să farmece, cu frumusețe
adierea noptatică
a cântului de greier
Lăsă vântul
să se rupă de mine
și să mă lase descoperit
în calea tuturor
stropilor de rouă
ce pândesc dimineața
la capătul de dincolo
al drumului
ce înconjoară suștetul
cu barierele de netrecut
ale tenebrelor*

*Doate îmi ooi spăla
rănilor
lăsate
de toate
tragediile de peste zi*

*Eu încă mai sper
într-o noapte de
clătire a cuginelor
în care ooi recurge
la toți detergenții
pe care-i cunosc...*

CLIKE DE VIAȚĂ

*Resturi de suflare,
fragmente de vis,
cioburi de iluzii,
himere împrăștiate pe
clike de viață
ce atârnă
asemeni frunzelor
îngălbeneite
în toamnă...*

*Copaci cu scorbuti
abia se mai țin
să nu se tărască-n țărână
atunci când
vânturi potrivnice-i cheamă
spre moarte.*

*De-a lungul cărărilor
se tângueie numai
singuraticul plâns
al buciumului-rege.*

DORINȚĂ ANDROGINĂ

Zidește-mă în suflul tău
să fiu și eu Ana
care se stinge moartă
sub dogoarea dragostei
nesfârșite
Mă aplec pios
cu toată pocăința
pe care au sădit-o în mine
generațiile
de slujitori pe altarul
oestalelor;
cei care s-au dăruit de bunăvoie
slujirii
preașfîntei iubiri

*Nămic nu m-ar opri
în legământul meu
iar claustrarea întreagă
mă s-ar părea
cea mai dulce slingere*

*În sistemul tău
aș contopi
pe eu cu tu
și-am avea vesnicia
androginului.*

CINE

*Din neguri roiesc în cohorte stașii
Atât de reale... ai crede că-s vîi
Dar norii le-ascund în tenebre de vis -
Din tot ce-i himeră rămâne ce-ai scris!
Dar scrisul se las' așteptat. Ghinuit
Te-nțoreci înspre tine... de parc-ai murit...
E-o stranie sete de adâncul etern...
... De genele lunge ce nu se mai cern...*

*Trudesc să m-ascund dup-un candid ofstat
S-arunc amintirii buiacul păcat
Să sătăcăciuști spre tărâmul deschis
De norii de liniste, zăbreliți doar de vis*

*Oare cine m-așteaptă pe drumul menit
Să-mi îndrumă grăbirea și mersul trudit ??
Pesezme, se cere s-alegi... după har...
Dar nimeni nu vine.. alegeri în zadar...*

*Lumini, îci și colo, ce pâlpâie stins
Sunt tot ce-ai zidit lângă drumul prelins
Preaveștede rime dătaioare de rost...
Vă mai ști cineva c-ai trecut, că ai fost?..*

PRIMĂVARĂ

*Aici, pe Mureș, râde-a primăvara
Gaișii par mirese în oval
Iar corcodușii-n straiul lor, hieratic,
Mitropolitii cu mersul ritual*

*Pe câmp miroase-a iarba și a cer
Vrăbiu, pălăvrăgind, se-ntrec zburând
Pe mal pășește un pescar stingher
În barbă pentru sine murmurând*

*În soare ies gândacii mustăcind
Cu vaca-domnului păscând tării
Dinspre grădini miresme aromind
Să înfloresc culori pitite-n glăie*

*E-atâta frumusețe împrejur
Gă-ți oine-n minte cântec îndrăgit
Ori să te pierzi în parc, sau în azur
Să uiti că ești - trăiești sau ai murit.*

MATINAL

*În dimineați
aburi înoptri se întorc
spre tărîie
Dogmatic răsună o loacă
ducând vestea
unei noi zile
ce și propune tot
ce n-au reușit suratele
ei de până acum
Roiul de păsări
care mai de care
mai gureșe
își încep periplul
cercetând ograda
de parcă n-ar mai fi văzut-o
Dulăul
obosit de peregrinările noptrii
se întinde alene în fața curții
ignorând săfătul trestiilor
din balta bolnavă
de orăcăit nocturn.*

DILEMĂ

*Am căutat
să-mi conving simțurile
să reacționeze așa cum
voiam
Dar,
m-am trezit
din singur
și mai singur
părăsit până și de
simțurile mele care,
curios,
nu mai erau ale mele*

*Reacția aceasta
de împotrivire
e, oare, față de mine
sau față de ceea ce
nu-mi mai convine mie
să arăt ?*

ALMA MATER

Lui Dimitrie P.

*Sus, în vârf, pe dealul Nîmii
Se-ndoiesc de vânt salcâmii
Pe cărări de mânătire
Ifluind spre mănăstire*

*Stau cucernic și visez
Murmurând verset de Crez
Sî-nchinând, spre Gel de Sus
Rugă-n clipă de apus*

*Văd trecând în jur, umbroși
- Ghipuri pale de strămoși -
Străbunicii și bunicii
Îngropăți în Terra Ricci*

*Nă îndeamnă-n deal să pun
Ghezăsie gândul bun
Rost de veșnică și vie
Credință-n statornicie*

*Sus, în vârf, pe dealul Nîmii
Întreiaie serafimii
Cărări ninse-n mânăuire
Ifluind spre mănăstire.*

ARDERI

Lui Marcel L.

*Pictorul
se așează în fața
șevaletului său
la fel ca poetul
în fața hârtiei
de la masa de scris
cu intenția de
a transmite tuturor
ceea ce simt doar ei
Pe simeze
și - n paginile cărților
rămân doar urmele
fără a răzbate nimic
din efortul cumplit,
din chinul
ce arde mai rău
decât armatanul
Sunt în competiție
cu ei îngiși
întrucât știu că*

*gjung spre iubitorii de frumos
doar dacă
au ceva de spus.*

PLATĂ

*Ștropesête-mă cu apa cea oie să trăiesc
Pe-nbinsul suferinței să tulbur, omenesc
Minunea zbuciumată a clipei s-o alint
Să ruginească-n stele tot ce m-a răscolit*

*Să sună apriori, răstrăștile din geam
Cântându-ți serenade pe ocrotiri de ram
Strigând, melodramatic, substanță și eres
Sub vântul cel noptastic din țipătul de vers*

*Nu-ne cere să cauț pulsul durerii ce mă-mbie
Trăiesc puternic visul în tril de ciocârlie
Mă-ngână, melancolic, o rimă de alint
Să-ntârziu adormirea clișirilor de-argint*

*Plăceri să mă trezească oestind a strălucire
Prin alba tresărire de dincolo de sfre
Nimic nu mă încântă decât ce-am zămislit
În pagina expusă să-ntoarne-n înfinț
Plăcerile din rime, pierite în oștat
Ca plată pentru viață și-adâncuri de păcat.*

CUPRINS

Închinare	7
Mă-ncerc tălmăcind vise	10
Merită	12
Rime	14
Iona	16
Încerc	18
Starea de vis	20
Satu-i dus	22
Menire	24
Ehei!	26
Lucrare	28
Iarăși himere	29
Porumbul	31
Abandon	33
Chin	34
Compatibilitate	36
Sacrilegiu	37
Aparențe deșarte	38
Viață	39
Absența	40
Liliacul	42
Arome dulci	44
Năluci	45
Minune	46
Cine?	47
Oraș pe Mureș în sus	48
Iubito	50
Curățenie	51
Dorință	52

Traducătorul.....	53
Baladă cavalerescă	55
Ocupație	57
Întâlnire cu mine	59
Diluviu.....	60
Ah, cuvintele	62
La capăt	64
Aș vrea	65
Peisaj	67
Imn.....	68
Starea de veghe	70
Leru-i ler	71
Pinii din Roma	73
Întrebări	75
Vis neterminat	76
Inserare.....	77
Toamnă la Covasna.....	79
Rondel.....	82
Poduri	83
Statornicie	84
Dimineață	85
Descânt.....	87
Mieii.....	88
Noapte	89
Prelinse tăceri	90
Plouă	92
Timp pierdut	93
Reușită ?	94
Solo	95
Dorință depescar	96
La Arad, în cetate	97

Ieșire din timp	98
Ceruri	99
Gutuiul	101
Singur	104
Consolare	106
Dor	107
Doamne,.....	109
Închinare	111
La mine	114
Vrajă.....	116
Spleen	119
Confuzie	120
Suflet, spălat în noapte	122
Strig.....	124
Fă, Doamne	125
Cine mă încearcă?	127
Am aruncat amintirile	129
Întâmplări?.....	130
Pândă	131
Tarantelă.....	132
Primăvară.....	133
Sper	135
Clipe de viață	137
Dorință androgină	138
Cine	140
Primăvară.....	142
Matinal	143
Dilemă.....	144
AlmaMater.....	145
Arderi	147
Plată	149

